

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-90 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 165. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Ustawa z dnia 28 kwietnia 1938 r. o opłatach stemplowych i sądowych, związanych z przeniesieniem własności nieruchomości. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1938 r. Nr 32, poz. 276).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

165.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaję

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu podniesienia stanu sanitarnego:

Stanisławowi Telackiemu, wójtowi gminy Drwałew powiatu grójeckiego.

Warszawa, dnia 7 maja 1938 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski.*

—oO—

U S T A W A

z dnia 28 kwietnia 1938 r.

o opłatach stemplowych i sądowych, związanych z przeniesieniem własności nieruchomości.

Art. 1. (1) Zamiast stawki 4%, przewidzianej w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), będzie stosowana stawka 1% do pism, stwierdzających umowę o nabycie nieruchomości (art. 52 pkt. 1 powołanej ustawy), a sporządzonych w czasie od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej do dnia 31 grudnia 1940 r. włącznie, jeżeli podstawa wymiaru (art. 56 powołanej ustawy) nie przewyższa 10.000 zł.

(2) Jeżeli podstawa wymiaru nie przewyższa 25.000 zł, stawka 1% stosuje się do sumy 10.000 zł; powyżej obowiązuje stawka, przewidziana w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

(3) Wysokość stawek, przewidziana w ust. (1) i (2), stosuje się do nieruchomości, co do których przedstawiono zaświadczenie zarządu miejskiego bądź gminnego, stwierdzające, że dana nieruchomość:

- nie znajduje się w obrębie granic ochrony sanitarnej uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej,
- nie jest objęta prawomocnym ogólnym lub szczegółowym planem zabudowania.

Art. 2. W przypadkach, w których w myśl artykułu poprzedzającego jest stosowana zniżona stawka opłaty stemplowej, gdy podstawa wymiaru nie przekracza 10.000 zł — nie pobiera się stałej opłaty hipotecznej od wpisu prawa własności, przewidzianej w art. 94 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 93, poz. 837) — a opłaty, przewidziane w § 58 ustawy z dnia 25 lipca 1910 r. o kosztach sądowych (Zb. ust. pruskich z 1910 r. str. 184 i z 1917 r. str. 17) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 677) za czynności w księdze gruntowej — obniża się do połowy.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *W. Grabowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 maja 1938 r. Nr 32, poz. 276).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oO—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Ostatni dzień swego pobytu na terenie Centralnego Okręgu Przemysłowego poświęcił Pan Prezydent Rzeczypospolitej zwiedzeniu Sandomierza, zapoznaniu się ze stanem robót regulacyjnych Wisły w pobliżu Sandomierza, oraz szczegółowemu zwiedzeniu wielkich zakładów metalurgicznych w Stalowej Woli.

W godzinach rannych przybył do Stalowej Woli P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowski, który towarzyszył Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej w czasie zwiedzania robót regulacyjnych.

O godz. 9-ej rano Pan Prezydent Rzeczypospolitej udał się ze Stalowej Woli w towarzystwie P. Wiceprezesa Rady Ministrów inż. E. Kwiatkowskiego, PP. Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz swity do Sandomierza.

Wśród bicia dzwonów kościelnych i gromkich okrzyków mieszkańców miasta Pan Prezydent Rzeczypospolitej przejechał wzdłuż szpalerów młodzieży szkolnej, oraz harcerskiej i organizacji społecznych na plac przed prastarą katedrą sandomierską.

Tu powitał go p. wojewoda kielecki dr Działosz i dowódca O. K. Przemysłu, gen. Wieczorkiewicz.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przeszedł przy dźwiękach Hymnu narodowego przed frontem kompanii chorągwiowej, po czym skierował się do katedry, u wejścia której powitał Go w szatach pontyfikalnych ks. biskup Lorek na czele kapituły katedralnej i wprowadził do świątyni, gdzie Pan Prezydent Rzeczypospolitej zajął miejsce na specjalnym podwyższeniu przy głównym ołtarzu.

Po chwili rozpoczęła się uroczysta Msza św., celebrowana przez ks. biskupa Lorka.

Po Mszy św. Pan Prezydent Rzeczypospolitej wraz z otoczeniem przejechał samochodem na zwiedzenie robót regulacyjnych nad rzeką Koprzywianką.

Odnosnych wyjaśnień udzielał Panu Prezydentowi P. Minister J. Poniatowski, oraz naczelny inspektor melioracji, inż. Zakaszewski.

Po powrocie do Sandomierza, Pan Prezydent Rzeczypospolitej, oprowadzany przez ks. biskupa Lorka, oraz kustosa ks. prałata Górskiego, zwiedził dom Długosza, żywo interesując się zbiorami Muzeum diecezjalnego.

Z kolei Pan Prezydent Rzeczypospolitej zwiedził odrestaurowaną, pochodzącą z 14-go stulecia, katedrę sandomierską.

O godz. 12-ej Pan Prezydent Rzeczypospolitej przybył na ratusz, gdzie został uroczystie powitany przez Radę Miejską z burmistrzem miasta Musielskim na czele, posła Ziemi Sandomierskiej dr Krawczyńskiego i miejscowe społeczeństwo.

Zgromadzone przed ratuszem tłumy mieszkańców Sandomierza zgotowały Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej serdeczną owację.

Po wpisaniu się do księgi pamiątkowej, Pan Prezydent Rzeczypospolitej przywitał się z członkami Rady Miejskiej i zapoznał się z potrzebami miasta Sandomierza.

Z Sandomierza Pan Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie ks. biskupa Lorka powrócił do Stalowej Woli, gdzie po śniadaniu udał się na zwiedzanie wielkich zakładów hutniczych i kolonii mieszkalnej, wysłuchawszy uprzednio referatów płk. Maciejewskiego i dyrektora Siedlanowskiego, dotyczących budowy i produkcji wytwórni.

Zakłady Stalowa Wola stanowią wyraz ostatnich zdobyczy w dziedzinie techniki i mogłyby — według słów Pana Prezydenta Rzeczypospolitej — być wzorem nowoczesnej konstrukcji tego typu.

Zakłady te, zbudowane prawie w całości z krajowych materiałów i wyłącznie przez polskich inżynierów i robotników, zatrudniają już dzisiaj 2800 ludzi.

Dokoła zakładów powstaje już dzisiaj należyte zaprojektowane i rozplanowane miasto „Stalowa Wola”.

W pobliżu zakładów Stalowej Woli Pan Prezydent Rzeczypospolitej zwiedził budującą się elektrownię okręgową, która zasilać będzie prądem okoliczne osiedla i fabryki, oraz obejrzał tereny pod budowę portu rzecznego na Sanie.

O godz. 18-ej Pan Prezydent Rzeczypospolitej przybył do Rozwadowa, skąd, żegnany przez wojewodę Biłyka i gen. Wieczorkiewicza, odjechał pociągiem specjalnym wraz z otoczeniem w powrotną drogę do Warszawy.

Przy zakończeniu objazdu Centralnego Okręgu Przemysłowego Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w wagonie specjalnego wysłannika P. A. T., red. Wacława Sikorskiego, któremu oświadczył, co następuje:

„W ciągu trzech dni zwiedziłem kilkanaście obiektów przemysłowych, budujących się lub nawet pracujących już „pełną parą” w Okręgu Centralnym. Odbylem szereg rozmów zarówno z kierownikami tych wielkich prac i z robotnikami, jak też i z szefami resortów, planujących te poczynania. Wszędzie stwierdziłem nie tylko sens gospodarczy tej pracy, ale i niezwykle wprost entuzjazm pracowników, realizujących to wielkie dzieło, które nazywane jest Centralnym Okręgiem Przemysłowym. Pod wpływem tych prac ośrodki komunalne, dotychczas martwe i zapomniane, stały się aktywne i coraz częściej zjawia się twórczy wysiłek w środowiskach tak dziś żywotnych, jak np. Rzeszów, Sandomierz, czy Stalowa Wola.

Obok inicjatywy państwowej, coraz śmielej realizuje tu swe własne poczynania również inicjatywa prywatna. Jestem pewny, że tym dzielnym ludziom będzie tu sprzyjać trwałe powodzenie. Szczególnie jednak wielkie osiągnięcia w tym dziele budowy nowej Polski mają tu władze wojskowe. Ich naprawdę mądre i obywatelskie stanowisko doprowadziło do tego, że obok imponujących